

адміністративну відповідальність як реалізацію лише адміністративних стягнень.

Крім поняття адміністративної відповідальності, важливе значення як для теорії, так і практики, є її ознаки:

– вона є засобом охорони встановленого державою правопорядку; нормативно визначена і полягає у застосуванні (реалізації) санкцій правових норм;

– є наслідком винного антигромадського, протиправного діяння;

– супроводжується державним і громадським осудом правопорушника і вчиненого ним діяння;

– пов'язана з примусом, з негативними для правопорушника наслідками (морального, матеріального, особистісного, організаційного характеру), які він зобов'язаний зазнати і фактично зазнає; реалізується у відповідних процесуальних формах.

Як висновок, можемо зазначити, що правопорушення є негативними соціальними явищами, оскільки не лише порушують права громадян, а й посягають на встановлений правопорядок. Причинами правопорушень, зокрема у певній галузі права є саме недоліки правового регулювання відповідних суспільних відносин та контролю, а в окремих випадках й низькі санкції за вчиненні правопорушення.

АДМІНІСТРАТИВНИЙ НАГЛЯД ЗА ОСОБАМИ. ЗВІЛЬНЕНИМИ З МІСЦЬ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Квзюпа О.В. студент факультету економіки, менеджменту та права Національного транспортного університету

Науковий керівник: старший викладач кафедри заступник декана факультету «Економіки менеджменту та права» Національного транспортного університету Ярова Р.В.

Внахочуючи сучасну політико-правову ситуацію в світі актуальним є питання захисту прав людини в законодавчому аспекті і практичне дотримання в діяльності виконавчої гілки влади Основні права свободи та законні інтереси людини і громадянина закріплені в Конституції України як основному законі держави та інших нормах конституційного права. Щодо механізму реалізації зазначених природних прав велике значення відіграють норми саме адміністративного права.

Так Ю. Битяк визначає поняття адміністративного права як галузі права - яка регулює з метою реалізації завдань і функцій держави суспільні відносини управлінського характеру які складаються в сфері виконавчої влади.

З метою забезпечення контролю за поведінкою окремих осіб звільнених з місць позбавлення волі передбачається встановлення за ними адміністративного нагляду, який визначається Законом України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» від 01.12.94.

Даний вид нагляду здійснюють переважно органи внутрішніх справ, інспекції та відомства з метою запобігання вчиненню повторних злочинів окремими категоріями осіб.

До таких категорій Закон України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» відносить повнолітніх, які:

засуджені до позбавлення волі за тяжкі або особливо тяжкі злочини або засуджені два і більше разів до позбавлення волі за умисні злочини, якщо під час відбуття покарання вони не стали на шлях виправлення і залишаються небезпечними для суспільства, що виражалось у відповідній поведінці;

засуджені до позбавлення волі за тяжкі або особливо тяжкі злочини або засуджені два і більше разів до позбавлення волі за умисні злочини, якщо вони після відбуття покарання або умовно-дострокового звільнення від відбуття покарання систематично порушують громадський порядок, вчиняють адміністративні правопорушення, незважаючи на попередження органів внутрішніх справ (встановлюється на підставі матеріалів органів внутрішніх справ);

засуджені до позбавлення волі за один із злочинів, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів.

Адміністративний нагляд встановлюється виключно судом України на строк від одного до двох років. За наявністю певних підстав, нагляд можна продовжити ще на шість місяців. Термін нагляду починається з моменту оголошення суддею постанови.

Адміністративний нагляд відноситься до компетенції міліції. Працівники міліції зобов'язані систематично контролювати поведінку особи, запобігти вчиненню ними адміністративних порушень та порушень прав інших громадян та припинити їх, а також розшукувати осіб, які ухиляються від нагляду. Припиняється нагляд постановою суду у разі зняття судимості або достроково, якщо піднаглядний перестав бути небезпечним для суспільства і позитивно характеризується за місцем проживання та місцем роботи; автоматично у разі закінчення терміну, на який його встановлено, якщо його не було продовжено, у разі засудження піднаглядного до позбавлення волі або в разі його смерті.

Дії піднаглядних постановою судді можуть бути обмежені: заборонаю залишати будинок (квартиру) у визначений час – не більше восьми годин на добу;

заборонаю перебування у визначених місцях району (міста); заборонаю виїзду чи обмеження часу виїзду за межі району (міста) в особистих справах;

необхідністю реєстрації в міліції від одного до чотирьох разів на місяць.

Отже, адміністративний нагляд за особами передбачає певні обмеження прав і свобод, але такі правообмеження є властивими адміністративним відносинам і застосування даного заходу є необхідним для захисту праввідносин від протиправних посягань осіб, за якими встановлено адміністративний нагляд.

ВИДИ КОНТРОЛЮ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ

Ярмоленко О.М., слухач ННІЗН НАВС

З урахуванням різноманітності змісту державного управління відбувається формування окремих видів контролю. Залежно від критерію, який є визначальним при класифікації на види, виділяють внутрішній і зовнішній контроль, відомчий (галузевий) і надвідомчий, загальний і спеціальний. Система внутрішнього контролю складається із відомчого (галузевого) та надвідомчого контролю, які перебувають у безпосередній залежності від співвідношення централізації й децентралізації у сфері державного управління. Ці види контролю тісно переплітаються й при взаємодії дають можливість отримати об'єктивну інформацію, всебічно проаналізувати стан справ та попередити негативні наслідки. Проводяться вони стосовно конкретної функції управління, або ж галузі.

З урахуванням різноманітності змісту державного управління відбувається формування окремих видів контролю. Залежно від критерію, який є визначальним при класифікації на види, виділяють внутрішній і зовнішній контроль, відомчий (галузевий) і надвідомчий, загальний і спеціальний.

Система внутрішнього контролю складається із відомчого (галузевого) та надвідомчого контролю, які перебувають у безпосередній залежності від співвідношення централізації й децентралізації у сфері державного управління. Ці види контролю тісно переплітаються й при взаємодії дають можливість отримати об'єктивну інформацію, всебічно проаналізувати стан справ та попередити негативні наслідки. Проводяться вони стосовно конкретної функції управління, або ж галузі.

Тісне поєднання цих видів контролю не дає підстав для їх ототожнення. Між ними існують суттєві відмінності. Вони стосуються різних сторін контрольної діяльності й самого характеру контролю.

Так, для галузевого контролю характерною є організаційна підпорядкованість того, хто контролює, з тим, кого контролюють. При надвідомчому контролі така залежність відсутня. Відмінність цих видів